

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul
APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Cuvântarea

I. P. S. Sale Mitropolitului NICOLAE la congresul
anual al „Astrei” din 24 Noembrie 1940

Domnule Președinte,
Onorată Adunare Generală,

In grele vremuri ne-am întrunit noi
astăzi aici. Bătrâna «Astra» a voit să-și
țină adunarea generală din acest an aici
în Sibiu pentru a lua, ca eroul mitic,
contact cu pământul din care a răsărit,
primind astfel noi puteri de viață, și
pentru a-și ține problemele ce i se pun
în fața situației de azi. Situația actuală
este nespuse de grea, dar cu toată greu-
tatea ei trebuie să ne păstrăm curajul
neștirbit, credința întregă și nezdrunci-
nată, nădejțile treze și neșovăitoare în
reînfrățirea deplină a idealului nostru
național. (Aplauze puternice).

Oricât de mult s'ar cutremura pământul
sub picioarele noastre, nu trebuie
să ne clătinăm o clipă în credința noastră
în marele ideal românesc. Suntem
datori să ne îndrumăm toată viața noastră,
toate gândurile și simțirile noastre
spre o singură țintă: hotarele cari, —
vai, n'am fost în stare să le apărăm, —
să le vedem iarăși întregite. (Aplauze
prelungite).

Domnule Președinte, în cuvântarea
Domniei Voastre ați formulat afirmația
că «Astra» e obligată prin statute să nu
facă politică. Interpretarea aceasta a sta-
tutelor poate să fie simpatică. Dar eu
sub politică înțeleg, în mijlocul unei in-
stituții culturale ca aceasta, tot ce poate
contribui la înălțarea unui popor și la
realizarea idealurilor lui. În sensul acesta
noi și în cadrul acestei instituții prin
orice gândire și simțire tindem la în-
frățirea idealului ce ne încâlzește sufle-
tele noastre. Un popor nu poate trăi din
renunțări și abdicări. (Sala întregă
aplăudă ridicată în picioare). Un popor
trăiește din afirmarea drepturilor sale
imprescriptibile. Cu cât împrejurările s'ar
arăta mai măștere, din mijlocul lor să
strigăm cu toată puterea: Nu renunțăm
și nu vom renunța niciodată la dreptu-
rile noastre, la moștenirea noastră stră-
moșască.

Noi nu vrem să facem nimănui
dificultăți. Dar nu e nici o dificultate
pe care să o punem mai presus de re-
vendicările noastre naționale. Nimeni pe
lume nu poate subordona altui interes
ceea ce formează aspirațiunea fundamen-
tală a unui neam întreg.

Intre mijloacele ducătoare la ținta
înfrățirii idealului nostru național,
am ales, ca cel mai scump, **cultura**.
Tovărășia noastră culturală «Astra»,
care a văzut vremuri grele, să strângă,
cu luminile și cu curajul ei acumulat în
curs de decenii aspre, în jurul vetrei sale
pe toți fiii neamului. Azi chemăm pe toți
Românii să se întoarcă din împrăștierea
lor la sânul acestei instituții, să-și înfră-
țească gândurile și puterile, să lase tot
ce i-a desbinat și într-o solidaritate una-
nimă să pășească pe drumurile ei. Cul-
tura e chemată să adâncească, să înalțe
conștiința neamului, făcând-o trează până

în ultima colibă românească. Să ne în-
toarcem la o mai adâncă conștiință de
noi înșine, de destinul nostru în lume și
de demnitatea noastră națională. Nici când
n'am avut o atât de mare nevoie de o
refacere a forțelor sufletești ale națiunii,
ca azi. Incordându-ne puterile în această
direcție, suntem convinși că peste voința
noastră, încheată într-o hotărâre ne-
zdruncinată, nu există forță pe lume care
să ne poată birui. Poti să înfrângi re-
zistențe fizice, dar voința de a trăi a
unui popor nu poate fi biruită de nimic.
Vorbesc în numele acelei sfinte instituții
căreia i s'a încredințat spre propovăduire
cuvântul din cer: «Nu vă temeți de cei
ce pot ucide trupurile voastre, dar sufle-
tele nu».

S'a spus azi dela amvonul bisericii
că mai înainte și mai presus de orice
un neam trăiește prin sufletul său. Nu
există neam care să fi verificat mai mult
acest adevăr ca neamul nostru. Tot ne-au
luat dușmanii și asupritorii noștri: avu-
tul, libertatea, viața. Sufletul însă nu
l-au dat strămoșii. Și prin el au biruit
și vom birui și noi în viitor.

Să avem eroismul moral de a ne
păstra neștirbită încrederea în forțele ne-
mului. Să ne păstrăm întregi nădejțile
în viitorul românismului.

În numele bisericii, a acelei in-
stituții sfinte, care în toată bunăvremea s'a
identificat cu soarta neamului nostru,
fac mărturisirea și făgăduința sărbăto-
rească de a sta cu toate puterile noastre
în ajutorul «Astrei» și a țintelor ei; de
a sta neclintiți cu rugăciunile noastre și
ale întregii preoții pe lângă aspirațiu-
nile integrale ale neamului nostru.

Rog pe bunul Dumnezeu să-și coboare
binecuvântările sale asupra țării, a po-
porului nostru și asupra aspirațiilor
mari și sfinte ale lui.

Dumnezeu să ne ajute!

(Cuvântarea I. P. S. Sale a fost în-
treruptă continuu de puternice și entuziaste
aplauze și manifestații).

Ca să se știe! Cu prilejul călătō-
riei în Italia, Conducătorul statului ro-
mân, dl general Ion Antonescu, a de-
clarat, într'un interviu acordat presei
italiene, următoarele:

„Am venit primii în acest colț al
Europei acum 1800 ani, și drepturile
noastre nu le putem pierde nici peste
un milion de ani. Am venit primii și
vom pleca ultimii... Prima dată s'a
întâmpat în istoria noastră că am
cedat fără luptă. Ne-am luptat, în
cursul istoriei, cu turcii, cu rușii, cu
ungurii, și nimeni n'a putut rămânea
stăpân asupra noastră. Nu, căci sân-
tem primii și adevărații stăpâni ai
pământului românesc. Sântem unde
am fost, și rămânem unde sântem...”

Ardealul

Sunt douăzeci și doi de ani dela
marea zi de 1 Decembrie 1918, când Ar-
dealul întreg a văzut lumina libertății
și s'a unit cu Țara mamă. A fost cea
mai mare, cea mai luminată zi din
istoria neamului nostru. A fost ziua
în care a grăit dreptatea cea mai ne-
falsificată, dreptatea lui Dumnezeu, a
fost o zi care a stat cu totul sub mi-
rul dragostei și al puterii lui Dum-
nezeu, a fost ziua Domnului în isto-
ria românismului.

Dreptatea pe care a înălțat-o ea
atunci în lumină, era atât de evidentă,
atât de copleșitoare pentru orice su-
flet de om, încât nu ne puteam gândi
că se va mai găsi cineva pe lume
care să sprijinească svârcolirile de
strigoii ale asupritorilor de până ieri
pentru a alunga această dreptate clară
ca ziua și a reinstaura era întunecată
a nedreptății și a urgiei.

Lucrurile s'au petrecut însă altfel
decum porunca o elementară jude-
cată dreaptă și morală.

Azi aniversarea zilei de 1 Dec.
1918 e învăluită în durerea noastră
și în lacrimile celor peste un milion
de frați apăsați de călcâiul sălbatic
al hunilor. Cheagul care unește
un neam — când nu e simplă
turmă, simplă aglomerare de indivizi
urmărindu-și doar interesele limitate
— e atât de puternic, încât orice lo-
vitură într-o parte a lui e simțită de
întregul organism național. Solidarita-
tatea și demnitatea națională ne im-
pune să ne gândim la frații noștri
robiți, să ținem minte loviturile ne-
miloase ce ni s'au dat, să ne con-
centrăm puterile așteptând cea mai
favorabilă clipă în care putem reface
dintr'un salt trupul și sufletul nației. Nu
e îngăduit să lăsăm să adoarmă nici
un moment în noi gândul la supre-
mult rost al generației noastre: re-
aducerea pământului încălcat de străini
între hotarele Țării. E cuvântul de
ordine ce ni l-a dat și I. P. S. Mi-
tropolit Nicolae în marea sa cuvântare
dela congresul »Astrei». Marile acte
istorice nu răsar din nimic, ci dintr'o te-
nace pregătire sufletească în vederea
lor. Dacă nu vom ține sufletul nostru
continuu la temperatură maximă sub
dogoarea imperativului reîntregirii ho-
tarelor, nu vom fi în stare să prin-
dem clipa potrivită pentru a traduce
în faptă idealul național. Dacă vom
lăsa să se scufunde în uitare durerea
și datoria noastră, dacă ne vom sili
să ne obișnuim cu stările de acum
ca cu o fatalitate, vom fi cuprinși
treptat de-o astfel de paralizie care
face cu neputință marile eforturi pen-
tru reînfrățirea idealului.

Destinul unui neam se făurește
întâi în lumea sufletească a lui. Fap-
tele de glorie sau pasivitățile ru-
șinoase nu sunt decât efectul înde-
lungatelor transfigurări sau amorțiri
sufletești. Istoria exterioară a neamu-
lui — în înălțările sau decăderile ei —
nu este decât manifestarea unui su-
flet crescut în credința care face to-
tul posibil, sau în marasmul moral și

în înclinarea egoistă spre o viață de
plăceri și de interese personale.

Credința e creatoare de istorie
înaltă. Absența credinței seacă învoa-
rele istoriei, o doboară la o steapă și
nedemnă biologie vegetativă și ani-
malică.

Dar credința în biruințele isto-
rice trebuie să-și soarbă puterea din
credința în Dumnezeu. Numai atunci
rezistă și se transfigurează. Credința
în realizarea idealurilor pământești
este un vrej care nu se poate susține
decât împletit pe trunchiul viguros al
credinței în Dumnezeu.

Să ne sprijinim credința națio-
nală cu atât mai mult pe credința
ortodoxă, cu cât aceasta, spre deose-
bire de alte credințe, nu are tendințe
de-a copleși vrejul credințe naționale,
ci de a-l întări, nutri și sprijini.

Ca în totdeauna în trecut, și de
aci înainte:

Preoți cu crucea în frunte
Căci oastea e creștină
Deviza-i libertate
Și scopul ei prea sfânt!

Frați preoți, adăugați-vă la mi-
siunea voastră apostolească și pe
aceea de-a ținea aprinsă în sufletul
generației actuale conștiința datoriei
și a răspunderii înfricoșate de-a re-
întregi neamul în hotarele lui firești.

Reinsumarea osemintelor Căpitanului

Astăzi, Sâmbătă, are loc la Casa
Verde din București reinsumarea
osemintelor Căpitanului, ale Nicado-
rilor și Decemvirilor, uciși toți în
chipul cel mai înfricoșat și mai bar-
bar cu puțință, acum doi ani, când
au fost gătuși cu ștreangul într'o
mașină ce-i transporta dela Râmni-
cul-Sărat la București.

Osemintele citorului și ale eroi-
lor Mișcării legionare au fost des-
gropate în săptămâna aceasta de
lângă închisoarea Jilava, unde fu-
seseră aruncate trupurile lor desfi-
gurate cu vitriol, sub apăsarea a trei
vagoane de ciment.

De Mercuri seara osemintele au
fost depuse în biserica Sf. Ilie Gor-
gani, unde legionarii și lumea româ-
nească au venit să-și aducă omagiul
lor în duh de cucernicie și de recu-
legere, iar preoții au priveghiat în
rugăciuni și slujbe.

Săptămâna întregă a fost în-
chinată amintirii Căpitanului, iar Vi-
neri toți legionarii au trăit în post și
rugăciune.

În toate bisericile din țară s'au
tras clopotele, iar azi Sâmbătă s'au
oficiat parastase pretutindeni.

În duh de smerenie către Dum-
nezeu, de rugăciune către mila Lui
s'a trăit în această săptămână, ca
El să facă roditoare și folositoare
pentru biata noastră Țară strădania
necurmată și jertfa lui Corneliu Zelea
Codreanu și a luptătorilor lui.

Inmormântarea protoereului stavrofor IOAN MOȚA

Negrăită jale s'a sălăsluit în inimile mulțimii de câteva zeci de mii, popor și cărturari, veniți la Orăștie, din depărtări și din apropiere, pentru a da onorurile din urmă la mormântul preotului luptător Ioan Moța.

Din trenul mortuar, sosit la Orăștie în dimineața de Sămbătă, legionarii au coborât pe umeri sicriul cu rămășițele pământești ale decedatului părinte, ear un sobor de preoți în odăjdii a săvârșit la gară o scurtă slujbă religioasă.

Sicriul a fost depus apoi în biserică pe catafalc, slujindu-se sf. liturgie.

La ora 2 d. a. s'a început slujba inmormântării, — în fruntea soborului de preoți slujitori era I. P. S. mitropolit Nicolae al Ardealului, însoțit de Prea Sf. episcop Partenie al armatei. Răspunsurile le-a dat corul studenților dela Academia teologică din Sibiu. De față erau membrii familiei, reprezentantul M. Sale Regelui, demnitari legionari, profesorii universitari din Cluj-Sibiu, delegați ai Moților din Munții apuseni, reprezentanți ai bisericilor și școalelor și ai celorlalte autorități.

Lângă sicriul protopopului Ioan Moța I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului a rostit următoarea cuvântare:

"Fii credincios până la moarte și-ți voi da fie cununa vieții". (Apocal. 2, 10).

Intristată adunare,
Viața este o luptă grea, o luptă în care se cere o necurmată stăruință atunci când vrei să o trăiești pentru izbândirea binelui. Așa înțelege Sfânta Scriptură viața și de numărate îndemnuri ca să-și țină puterile întinse, treze, să nu slăbească, ci dimpotrivă să sporească în silințele sale către fintele bune, singurele cari dau preț vieții noastre. Un asemenea îndemn dător de tărie se cuprinde și în cuvântul: „Fii credincios până la moarte și-ți voi da fie cununa vieții.”

Dar pe cât este de frumos să înțelegi viața ca o neîntreruptă strădanie în slujba binelui, pe atât este de greu să o susții pe o asemenea linie de curățenie, de încordare, de

jertfire neîncetată. De aceea sunt atât de rari oamenii de cari să se poată spune că au fost credincioși în toate zilele vieții până la sfârșit unor idealuri înalte, unor convingeri nobile cari cer renunțarea totală la odihnă și la plăceri dobândite ușor.

Un asemenea om rar, care stoarce admirația prin felul cum și-a ridicat și susținut toate clipele vieții sale la înălțimea pilduitoare a unei jertfiri totale pentru cele mai frumoase idealuri, a fost părintele protopop Ioan Moța, al cărui mare suflet pleacă acum către Domnul din cer.

Unul din idealurile mari căruia i-a fost credincios până la capăt, a fost cel creștin. Credința în Dumnezeu, convingerea că numai Hristos dă înțeles și putere vieții pământești, i-a fost izvorul născut al strădaniilor sale; ea i-a luminat cărările vieții și i-a dat tăria să biruiască atâtea piedeci și greutăți în lupta sa pentru înfăptuirea unor finte frumoase. Din această credință neșovăelnică în Dumnezeu, în ajutorul și dreptatea Lui, se explică linia dreaptă ca lumina în tot ce-a făcut. A fost un preot adevărat, sorbindu-și marea energie de luptător, neclintita nădejde în biruință, din convingerea tainică în prezența lui Dumnezeu la cârma lumii și lângă sufletul celor drepți și curați.

Bogata și neostenita sa făptuire și luptă și-a avut o temelie religioasă, a crescut din sufletul hotărât prin credință al unui preot. În largă sa propovedanie, se află la loc de cinste și de căpătâi evanghelia credinței în Dumnezeu. A fost un adevărat păstor de suflete, întărind și întemeind credința și viața păstorilor săi. Voi enoriași ai bunului Părinte Ion Moța, cari v'ați împărtășit cu mai multă îmbelșugare de cuvântul sămănător de credință al lui, simțiți acum mai mult ca toți durerea de a nu-l mai auzi grăindu-vă. Să păziți însă bine în sufletele voastre moara de învățături și de povești ce

vi le-a împărtășit și să le predați din tată în fiu, ca să vorbească toate rândurile viitoare de oameni despre preotul pilduitor, cu mare și luminat suflet de creștin și de român, care a fost părintele Ion Moța. Biserica, al cărei slujitor devotat și înflăcărat a fost, l-a cinstit precum se cuvine, ca pe un fruntaș între fruntași, ridicându-l la treapta de protopop stavrofor și chemându-l ca membru în toate corporațiile de conducere.

Al doilea ideal mare căruia și-a închinat toate preocupările sufletului și toată puterea sa de muncă și de iubire, a fost cel național. Și-a iubit neamul cu cea mai mare înfocare. Increderea lui nestirbită în puterile neamului, în destinul lui mareț, fiind întemeiată pe credința în Dumnezeu, a avut același caracter neguduit și adânc ca și aceasta. A luptat pentru neam ca sub porunca lui Dumnezeu care are planuri înalte cu poporul nostru. Și pentru că nația era în robie, a trăit și a concentrat în sufletul său dorul nestins și uriaș după libertate al întregului românism ardelean. Astfel apostolul credinței în Dumnezeu devine și profetul eliberării naționale. Pentru a face să se audă strigătul său după libertate și să se repete tot mai puternic în fiecare colțisor de țară, dă viață foii sale „Libertatea”, nume care spunea tot focul ce ardea în inimi. Ce însemna atunci o luptă cu condeiul, prin mijlocirea tiparului, atât ca întărire și înălțare a conștiinței naționale, cât și ca greutate înspăimântătoare, nu-și pot da seama decât cei ce au trăit în acele vremuri.

Iar preotul Ion Moța și-a dat seama mai mult ca toți de marele folos al unei asemenea foi pentru pregătirea înfăptuirii idealului național și de aceea nu l-au putut întimida nici temnițele unguerești, nici baionetele jandarmilor, nici asupririle de tot felul. În această luptă dâră, tenace, cu toate forțele de fier și de teroare ale unei stăpâniri vrăjmașe, a ieșit la iveală simbolic firea luptătoare a Bisericii și a preoției ardeleni, identificate întru totul cu aspirațiunile neamului. E în structura și în spiritul preotului puterea să lupte fără șovăire cu forțele vrăjmașe, chiar când sunt de proporții diavolești. Dar preoțimea ardelenă a fost adusă de împrejurări în situația să coboare în arena istorică și să împletească cu aspirațiunile

unui neam greu încercat rostul luptător al misiunii sale.

Părintele Ioan Moța n'a descurajat o clipă în lupta sa. Când în 1914 a fost oprit să mai scoată foaia la Orăștie, a trecut Carpații și a continuat să o publice acolo. El a înțeles că un steag care i-a fost destinat de Dumnezeu nu-i îngăduit să-l înfășoare nici odată. Când împrejurările au devenit nefavorabile și în țara mamă, a trecut în America, desfășurând și acolo steagul „Libertății”. După sfârșitul fericit al războiului s'a întors din nou la Orăștie continuând publicarea foii, a cărei misiune de înălțare și purificare a conștiinței românești, nu o vedea venită inactuală. N'a socotit ca atâția alții că acum a sosit și pentru el vremea măririlor și a răsplătirilor pentru lupta purtată, ci a rămas modest la locul lui, loc de muncă în continuare.

Credința religioasă în legătură strânsă cu naționalismul, fiind elementul permanent al întregii sale vieți, a fost spiritul intim al casei sale, în care și-a crescut și copiii săi. Aceasta a vădit-o într'un chip strălucit unica sa odraslă de spiță bărbătească, Ionel Moța. Dacă mișcarea legionară a răsărit ca un miracol de adânc românesc, o parte din izvorul ei trebuie căutat în casa preotului Ion Moța. Din atmosfera austeră a casei acesteia de preot model ardelen s'a ivit acela care a plecat să lupte pentru Hristos, nesuferind „să se tragă cu mitraliera în obrazul Lui”, nici măcar la mari distanțe de noi.

Ce durere nu va fi simțit inima lui de părinte când i s'a adus feciorul, mângâierea și mândria sa, ucis de gloanțele dușmane!

Dar și de astădată a fulgerat într'o nouă înălțare și semnificație marele lui suflet de preot. Durerea aceasta a prefăcut-o în izvor de putere pentru o nouă și adânc grăitoare operă: a început să-și zidească biserica, lăcașul în care ne aflăm. Prin biserica aceasta măreață, rodită din durerea unei mari jertfe, voia să-și încheie, ca printr'o rugăciune și ca printr'un imn de mărire către Dumnezeu, strădania vieții sale. N'a apucat s'o termine. Dar ea va purta în zidurile ei sfinte dragostea de Biserică și de neam și jertfa părintelui Moța.

FOIȘOARA

In umbra nopții

Scade sgomotul și se domolește sbuciumul omenirii deodată cu amurgul serii. În curând tăcerea și armonia coboară odihnitoare asupra firii.

Trupurile, frânte de muncă trudnică, se dau liniște, ear vraja somnului le învâluie în aripi ocrotitoare.

Inimi curate de păstori au slăvit Noaptea Sfântă, ingenunchiând lângă ieslea smerită, unde s'a născut Lumina, Adevărul și Viața; ear cântecele ingerilor, „Osana întru cei de sus” au străbătut umbrele de mister ale nopții miresmuite; — dar eată și Noaptea cutremurătoare, când Trupul îndumnezeit, întins pe cruce, se preface în rug de chin și durere, — care avea să ne mântuească pe noi, păcătoșii...

Câte minuni stăruiau în cuprinsul acelor nopți! Ele ne învață, că învierea sufletească a tuturor nu rezultă decât pe urmele jertfei izbăvitoare.

Umbra nopții aduce însă adeseori și alt ceva. Pentru numeroși, și adevărați fii ai întunerecului, noaptea nu mai e prilej de reculegere corporală și spirituală, ci izvod de răutăți și păcate.

Când sufletul ar trebui purificat de sguza trivialităților zilei, aripile Satanei intervin ispititoare și ne îmbracă în haina urei, răsunării, trufiei, punând stăpânire pe inimi slabe, de tineri și bătrâni, care au uitat că numai fumul jertfei de tămâie curată se îndreaptă spre cer.

Sub adăpostul întunerecului s'a apropiat Iuda de Iisus și L-a vândut fariseilor... Dar, sfârșitul lui Iuda cine-l pizmuește?! Cei plini de fiorul tinerețelor înrolați-vă cu atât mai ales în ceata celorce, alături de Iisus, se roagă în preajma când lințoliul de repaus se așterne d'asupra pământului. Săvârșiți, în cucernicie, ruga aceasta, ca să nu vă căiți amarnic într'o zi de târzie bătrânețe, privind îndărăt la trecutul tinerețelor greu plătite și zădarnic cheltuite.

Tinerețele, țineți minte, vă dau izvor de țările. Nu murdăriți acest izvor, ci dăruiți-vă Domnului, care e scutul sfânt și Unsul lui Dumnezeu; — astfel veți gusta din potirul fericilor atât vremelnice, cât și veșnice.

Deschideți larg ferestrele sufletului vostru și călcați pe urmele celor ce s'au dovedit stâlpi de neclătit al credinței românești; atunci, pășind mereu înainte, nu vă veți înfrica de întunerecul ce ni-l pregătesc vrăjmașii de ieri și de astăzi.

„Că, de viețuim, Domnului viețuim; și, de murim, Domnului murim; deci, sau de viețuim, sau de murim, ai Domnului săntem”, (Rom. 14, 8.)

Pr. Miron Maier-Brăteț

Să trăim în duhul lui Hristos

„Iar de nu are cineva Duhul lui Hristos, acela nu este al Lui”.
Romani 8, 9.

Lucrarea Bisericii este orânduită spre câștigarea Duhului lui Hristos prin care sufletele pot ajunge la desăvârșire. Sensul superior al vieții, disciplina și înnoirea omului launtric, întărirea credinței, câștigarea unei voințe care să stea în raporturi intime cu postulatele morale, formează o parte din realizările acestui Duh.

Mersul nou de viață, formulat în slove sfinte, este plin de bunătate, este poleit cu dragoste ce nu cunoaște îngrădirile urii, pentru că îndemnul Mântuitorului ne poruncește: „Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați împrumut, nimic nădăduind... și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și cu cei răi.”

Triumful creștinismului se datorește dragostei pe care a turnat-o în lume Duhul lui Hristos, care a frânt rezistența tuturor obstacolelor. Oamenii dublați de această energie cerească au rodit mântuire lor și îndreptare pentru semenii.

Culmea desăvârșirii, spre care avem să ne îndreptăm vremelnice noastră petrecere, nu se poate ajunge fără această forță a duhului.

„Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac” (Luca 23, 34), constituie temelia solidă pentru noua orânduire morală din lume. Prin aceasta nu se dărâmă, ci se preschimbă, nu se depărtează, ci se apropie, nu se urăște, ci se iubește. Duhul lui Hristos este al dragostei, al inimii smerite, al milostivirii, al nădejdi și al slobozeniei care aduce împreună petrecere cu aleșii Domnului.

Duhul lui Hristos preschimbă omul, îi subordonează toate lui Hristos, așa după cum simțea dumnezeescul Pavel: „Iar de acum nu mai trăiesc eu, ci trăiesc în mine Hristos”, (Galateni 2, 20).

Sufletul omenesc se înobilează prin eltoirea cu Duhul lui Hristos, întocmai cum pomul sălbatic se face pom bun prin lucrarea de altoire a grădinarului.

Duhul lui Hristos este seva cea nouă care circulă în făpturile născute prin bottez, obligându-le să nu mai trăiască după trup, „căci dacă viețuiești după trup, veți muri, iar de veți omori cu Duhul faptele trupului, veți trăi”, (Rom. 8, 13).

Trăirea fără acest Duh a împrăștiat amar și durere printre noi, și ar fi cazul ca îndreptarea să vină spre a nu primi osânda de cenușe pe care au cunoscut-o Sodoma și Gomora.

Ceice nu primesc Duhul lui Hristos nu pot fi părtași ai binefacerilor lui, — refuzând lucrarea sânt „izvoare fără apă și

Dela început până la sfârșit părintele Ion Moța este un model de viață și de preoție pentru preoții noștri și pentru generațiile tinere.

Acum când se prezintă înaintea lui Dumnezeu ca unul care a împlinit ca puținii alții îndemnul Scripturii: „Fii credincios până la moarte”, suntem siguri că acolo îl așteaptă nu numai cununa văzută a cinstirii ce i-o dă un neam întreg în recunoștința sa, ci și cununa nevăzută a fericirii veșnice de care se bucură drepții lui Dumnezeu.

Ca părinte sufletească al acestui ales fiu și preot al Bisericii și al Neamului, pe care l-am iubit și apreciat duioase legături sufletești, mă despart cu negrăită durere de el. Durerea cea mai mare știu însă că este a soției sale iubite și a familiei. Lor le adresez de aceea ultimul meu cuvânt de întărire și de mângâiere întru Domnul Iisus Hristos.

Și acum adresându-mă Tatălui ceresc, căruia m'am rugat și lângă sicriul viteazului său fiu, îl implor să primească sufletul marelui român și vrednicului protopop Ion Moța, ca pe al slujbei celei bune și credincioase, întru locașurile și binecuvântările Sale, spre veșnica lui fericire și luminare. Amin. —

Au mai cuvântat: dl profesor Ion Zelea Codreanu, p. prof. Stancu și p. Vințan din Orăștie; ear în cimitir, în fața mormântului, au vorbit dnii: C. Georgescu, comandantul Bunei Vestiri, Nicolae Pătrașcu, secretarul general al Mișcării Legionare, prefectul județului Costea, A. Damian inspector școlar, colonelul L. Popescu ș. a., — stăruiind asupra vieții de muncă și cinste a celui dispărut.

În accentele rostite de P. S. episcop Parthenie și în salvele date de compania de onoare, sicriul protoereului stavroilor a fost coborât în mormânt. Veșnică și binecuvântată să-i fie amintirea!

Sedință festivă. Societatea studenților Academiei teologice „Andreiane”, organizează, în aula Academiei, Sâmbătă în 30 Noemvrie 1940, ora 18, o sedință pentru comemorarea patronului ei, Mitropolitul Andrei Șaguna. Programul conține o conferință (despre creștinătatea Mișcării Legionare), două recitări și câteva coruri conduse de părintele profesor Petru Gherman. Intrarea benevolă. — Publicul este invitat să participe la această anuală comemorare.

neguri purtate de furtună, cărora li se păstrează întunecul nepătruns în veac”, (Petru 2, 17).

Dacă comunitatea suferă în dezvoltarea sa, dacă spiritualitatea nu poate evada din cercul problemelor mărunte, dacă ni se pare că păgânătatea vrea să se introducă în viața unora, toate acestea sânt urmările faptului că misiunea noastră este lipsită de lucrarea pe care o săvârșește Duhul lui Hristos.

Din atmosfera aceasta viciată lumina Evanghellei trebuie să ne reculegă și să ne așeze pe un plan mai ridicat, unde Duhul adie cu binefacerea cunoscută celor care se ostenesc să lucreze cu el.

Preot Gh. Șerbu-Satulung

Cătră elevii mei

— Sfaturi pastorale —

(19) De protopopul Gh. Maior

Restul se aranjează după obiceiuri locale. Doar la câteva amănunte va fi bine să vă fac atenți. — Mulți aleargă după avere. Cunoscând oamenii aceste slăbiciuni, vor face să vă parvină vești după plac, cari după căsătorie nu se adevăresc totdeauna. Înainte de răboiu se spunea chiar, că de vrei să nimeresi real câtă zestre se dă unei fete, să împarți cu 10 zestre ce s'a pus în circulație. Proporția tot aceeaș va

1 Decembrie la Alba-Iulia

Secretariatul general al Mișcării Legionare comunică:

La 1 Decembrie 1940 se împlinesc 22 ani dela marea adunare dela Alba-Iulia. Mișcarea legionară va organiza sărbătorirea acestei zile, în cetatea lui Mihai Viteazul, în cadrul unei deosebite solemnități.

Vor lua parte, la această serbare, în întregime unitățile legionare din Ardeal și Banat, iar din restul țării unități selecționate.

Adunarea generală a „Astrei”

În urma împrejurărilor fatale prin care trece țara noastră, Asociațiunea culturală „Astra” și-a ținut adunarea anuală, în ziua de 24 Noemvrie 1940, la sediul său din Sibiu, în cadre deși mai restrânse, dar — prin prezența și cuvântul însuflețit și profetic al înalților noștri prelați și al celorlalți fruntași, — întrunirea sibiană a luat proporțiile unui praznic mareț, dătător de nădejde și credință în biruința finală a dreptății românești și a reîntregirii neamului într'un viitor cât mai apropiat.

În sala festivă a prefecturii, vicepreședintele reprezentativ al Asociațiunii, dl Gh. Preda, a deschis ședința arătând, într'o luminoasă cuvântare, cum înțelege „Astra”, în clipele actuale istorice, să-și continue misiunea culturală, socială și națională, fiind și mai departe înmănoarea poporului, păzitoare neclintită la postul de veghere național, și întemeindu-se, în munca sa, pe sprijinul bisericii și al școlii.

După alegerea comisiunilor și după expedierea telegramelor omagiale cătră M. Sa Regele Mihai I și cătră dnii: general Antonescu, Horia Sima și Traian Brăileanu, s'a desfășurat seria cuvântărilor, începută cu discursul I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae al Ardealului. Cuvintele înaltului chiriarh; (le publicăm la loc de frunte al ziarului), au stârnit aprobări puternice în mijlocul asistenței și au fost des întrerupte de manifestațiile vii ale salei întregi; — ear presa, din capitală și provincie, subliniază și reproduce, în întregime sau în fragmente, memorabilul discurs.

Alte cuvântări au ținut: P. S. vicar Dr. V. Macavei în numele I. P. S. Sale mitropolitului Alexandru Nicolescu dela Blaj și al bisericii greco-catolice române; dl rector S. Pușcariu, ca reprezentant al Academiei Române; dl general Georgescu Pion, aduce salutul armatei, ear dl general

Manolescu al Caselor naționale; dl primar Dörr, în numele prefecturii, al municipiului și al grupului etnic german ș. a.

După ameză au ținut conferințe, în sala prefecturii, dnii I. Lupuș și Al. Boitoș, despre subiecte în strânsă legătură cu Ardealul.

Incadrarea strictă și riguroasă în ordinea de stat a tuturor legionarilor

Președinția Consiliului de miniștri comunică:

„În noaptea de 26—27 Noemvrie, cu ocazia deshumării osemintelor dela Jilava, legionarii cari lucrau la această deshumare au pătruns în închisoare și au împușcat pe unii dintre deținuții politici aflați acolo și considerați ca autori principali al crimelor săvârșite împotriva Căpitanului și a legionarilor, sub fostul regim.

Generalul Antonescu, Guvernul și Mișcarea Legionară, reprobă acest act.

Dintru început generalul Antonescu a pus la baza noului regim ideea de legalitate și justiție, iar Mișcarea Legionară s'a înscris în acelaș cadru de ordine și legalitate.

Se vor aplica sancțiuni severe. Mișcarea Legionară a hotărât încadrarea strictă și riguroasă în ordinea de stat a tuturor membrilor ei și sancționarea exemplară a acelora cari se vor abate dela ordinea legală.”

Apelul dlui Horia Sima, comandantul Mișcării Legionare

Comandantul Mișcării Legionare face următorul apel:

Legionari,

În momentele de față trebuie să avem o singură lege: Salvarea țării.

Orice inițiativă, orice acțiune în afara ordinii de stat, amenință patria.

Legiunea a făcut sacrificiul sfinte pentru salvarea patriei.

Orice abatere, dela disciplina patriei, este astăzi crimă de trădare, iar cei vinovați vor fi sancționați cu severitate de legile Țării și ale Mișcării Legionare.

Ordon tuturor legionarilor să meargă pe linia Căpitanului, de disciplină și ordine desăvârșită.

Este legământul nostru față de Căpitan.

Camarazi: Ordine și disciplină. Trăiască Legiunea și Căpitanul!

Horia Sima

27 Noemvrie 1940.

Comunicat

Președinția Consiliului de miniștri comunică:

În ziua de 26 Noemvrie a. c. fostul ministru Virgil Madgearu a fost ridicat de către necunoscuți dela locuința sa.

La ora 15 și jumătate corpul său a fost găsit neînsuflețit în pădurea Snagov, purtând urme de gloanțe de revolver.

În seara zilei de 27 Noemvrie a. c. profesorul Nicolae Iorga a fost ridicat de către necunoscuți dela locuința sa dela Sinaia.

Măsurile grabnice, luate în cursul nopții de către autorități pentru aflarea și eliberarea fostului prim-ministru, au rămas fără rezultat.

În dimineața zilei de 28 Noemvrie a. c. Legiunea de jandarmi Prahova a găsit corpul neînsuflețit al profesorului Iorga în comuna Streșnic (jud. Prahova), străpuns de 6 gloanțe de revolver.

Guvernul este în căutarea vinovaților, cărora li se vor aplica severe sancțiuni, potrivit legilor în vigoare.

INFORMAȚIUNI

I. P. S. Mitropolit Nicolae și-a răscumpărat feliicitările de ziua numelui, dăruiind suma de 10.000 Lei, pentru ajutorarea refugiaților și a sinistraților.

Recepția care se obișnuia în alți ani, nu va avea deci loc la Sf. Nicolae din anul acesta.

P. C. Sa Dr. Nicolae Popovici, rectorul Academiei teologice din Arad, a fost numit de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului membru în comisia mixtă dela Budapesta, ca reprezentant al Mitropoliei pentru a susține interesele Bisericii ortodoxe de pe teritoriul cedat Ungariei. P. C. Sa este cel mai comodat din punct de vedere juridic și canonic interesele Bisericii noastre în fața comisiei dela Budapesta.

Ziarul „Universul” și directorul său pentru studenții refugiați. Dl Stelian Popescu, valorosul director al „Universului”, a înființat 100 de burse pentru studenții refugiați merituosi, punând la dispoziția „Uniunii naționale și studenților creștini din România” suma de un milion de lei, din care se vor asigura mesele, de prânz și seară, pentru studențimea refugiată. Cei ajutați vor lua masa la cantina din „Casa Studențească” (în Calea Plevnei 61 bis, București), casă ridicată, cum se știe, prin subscripția publică deschisă de marele ziar și prin donația dlui Stelian Popescu.

partid și nu toată parohia, și din cauza aceasta jumătate din activitatea pastorală, pe care o putea săvârși, când toți oamenii ar fi ținut cu el, se volatilizează pe urma dușmăniilor în cari se bagă prin căsătorie.

Și acum regula regulilor: Nu umbra să te căsătorești cu o fată dintr'un mediu social prea depărtat de cel în care ai crescut și în care ai să-ți continui viața, sau cu o cultură mult prea superioară sau prea inferioară celei, pe care o posezi tu, — de vrei să nu fii nefericit. Căci tu și soția vei avea să alcătuești o indestructibilă și perfect de armonizată celulă socială, o familie creștină.

Să presupunem, că preotul a trecut și peste acest pas greu. E căsătorit și așezat în parohie și e binecuvântat chiar cu familie. Să ne întrebăm: are vreo influență viața familiară a preotului și purtarea membrilor săi asupra activității lui pastorale?

Neînchipuit de mare. Gândiți-vă la familia arhierului Eli și la a lui Samuil din Sf. Arhiereu. Pentru ce a lui cerut sfântul apostol Pavel lui Timotei să aibă grijă pe cine hirotonește, că dacă nu-și poate chi-vernisi casa și nu și-a crescut bine copiii, nu e vrednic de dar? De ce sunt așa aspre canoanele? — Dacă soția lui e adulteră înainte de hirotonirea soțului, acesta nu mai poate aduce preot; dacă săvârșește adulterul după hirotonirea lui devine o dimiță, iar dacă nu o dimitte, i se ia dreptul

de a sluji. (Canonul 8 al sinodului din Neocesarea). La fel, canoanele au prescripții pentru fiii și fetele preoților, cerând să fie curați, cinstiți și buni ortodocși (căci preotul să nu-și căsătorească copiii cu de altă lege; can. 10 Luod.). Că are mare influență, se poate deduce și indirect, din felul cum consideră poporul nostru pe preoteasă. În biserică i se oferă locul cel mai de frunte între femei. În tot locul se poartă cu toată reverința față de ea. Prin însoțirea cu preotul, o socotește partașă de sfințenie. Dacă rămâne văduvă, oricât de fină ar fi, nu-i admite să se recăsătorească, iar de o face măhnește sufletește tot satul. — Ce dovedesc toate acestea? Cred, că e de prisos să o mai spun.

Preoteasa îi este și de mare ajutor pastoral preotului. Nu numai în domeniul cultural, gospodăresc, de educație — cât privește pe femei, ci chiar în viața pastorală propriu zisă. Pe preot îl țin în așa mare cinste, că socotesc necuviniță să-i spună năcazurile lor de natură mai intimă și să-i ceară sfat. Mai ales femeile. Și atunci aleargă la preoteasă și prin ea cer sfatul dorit dela preot.

De aceea preoteasa să înțeleagă, că nu trebuie să fie flecară. I se impune tăcere de duhonic, altcum surpă încrederea, pe care o pun oamenii în ea și în soțul ei. Și să nu încerce niciodată, în domeniul pastoral, a da ea răspuns sau sfat, ci totdeauna

Tabloul de sărbătorile legale când autoritățile publice vor fi închise.
Sărbători religioase: Toate Duminicile din cursul anului. 1 Ianuar: (Anul Nou). 6 Ianuar: (Bobotează). 25 Martie: (Bunavestire). 5 zile, de Paști. 23 April: (Sf. Gheorghe). 2 zile, de Rusalii. 29 Iunie: (Sf. Petru și Pavel). 15 August: (Sf. Maria Mare). 8 Septembrie: (Nașterea Maicii Domnului). 14 Septembrie: (Înălțarea Sf. Cruci). 26 Octombrie: (Sf. Dumitru). 6 Decembrie: (Sf. Nicolae). 4 zile, de Crăciun.
Comemorări naționale: 24 Ianuar: (Ziua Unirii). 10 Mai: (Proclamarea Independenței și a Regatului). 29 Mai: (Înălțarea Domnului) (Ziua Eroilor). — **Aniversări ale Familiei regale:** 21 Mai: Sf. Constantin și Elena (Onomastica M. S. Reginei Mame Elena). 8 Noembrie: Sf. Mihail și Gavril (Onomastica M. S. Regelui Mihai I). In această zi se serbează și ziua nașterii sale. 1 Mai: (Sărbătorirea Muncii). 6 Septembrie: (Ziua Libertății).

O zi pe săptămână: mămăligă.
 Se anunță, că este pe cale de a se introduce la noi în țară, ca în Italia, *făina de porumb* în consumație obligatorie, — fie în combinație cu făina de grâu, fie ca mămăligă. Se va face, astfel, o nouă economie în rezervele de grâu. Locuitorii satelor noastre, dar chiar și ai orașelor, sânt de altfel obișnuți să consume mămăliga, hrană sănătoasă și mai puțin costisitoare.

Ortodocșii în Germania. Au apărut de curând datele privitoare la situația confesiunilor în Germania. *Ortodocșii numără 50 de mii de credincioși.* Protestanții sânt în număr de 45 milioane, catolicii 48 milioane, catolici vechi 100 de mii, sectanți cehi un milion, membri ai diferitelor comunități libere evanghelice 200 de mii, — budiști și mohamedani fiecare cu câte trei mii de credincioși.

Problema jidovească. Înaintea Academiei berlineze de științe a ținut o conferință secretarul de stat *Esser* dela ministerul propagandei, vorbind despre însemnătatea deslegării problemei jidovești în scop de a statorni o pace trainică între popoare. Conferențiarul a analizat în amănunte problema, de care sânt astăzi preocupate atâtea țări, și a ținut să constate că rezolvirea problemei jidovești nu se poate face parțial, ci *integral*, — pacea și bună starea popoarelor atarnă de această integrală rezolvare.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.
 Duminecă, 1 Decembrie 1940, va predica părintele prot. *Gh. Maior*.

Poșta redacției

Pr. *St. R.* din *Cugir*. Am cetit în ziare, că Societatea Femeilor ortodoxe din *Cugir* aranjează în ziua de 30 Noembrie a. c. un *ceai dansant* în favorul refugiaților. *Cuc*. Ta nu ai nimic de spus? Nu este de datoria *Cuc*. Tale să intervii pentru respectarea rânduelilor bisericesti și românești, de a nu se dansa în post, oricare ar fi scopul? Credem că da. Societatea ortodoxă a emeilor e chemată în primul rând să premerge cu respectarea legilor și tradiției bisericesti și să nu dea prilej de scandelă.

una să promită intervenție la soț și să ușureze apropierea sufletească, pe care din decență nu și-o permite credincioasa.

Cum vedeți și preoteasa trebuie crescută, educată anume pentru acest rol nu tocmai ușor. Și unde ar fi norocul să ajungem la câteva școale întocmite pentru asta?

Dar să mă opresc aici. Din cele spuse se pot deduce amănunte. Și vă mai învață și viața. Numai să vă căsătoriți corespunzător căsniciei cerute unui preot, să purtați mare grijă de perfecta moralitate a familiei voastre, de vă va fi rânduit de sus s'o aveți, dar cu deosebire să căutați preotese serioase și prietenoase, iubitoare a învăța pe alții și capabile s'o facă, iar celelalte, trecătoare interese, lăsați-le pe planul al doilea. Căci e peste putință să te dedici și tu și casa ta binelui și mântuirii unui sat și acesta să rămână nesimțitor și să nu poarte grijă să poți trăi omenește în el! Și nu te lasă nici Dumnezeu!

3. In care parohie? Cum să se prezinte în ea

In mitropolia noastră s'a păstrat obiceiul vechiu al Bisericii ortodoxe de a se

„Cassa de păstrare“ institut de credit și econ. s. a. în Săliște

Capital deplin vărsat Lei 1.250.000.
 Reg. Soc. Banc. Nr. 9—1934.

Convocare

Dnii acționari, ai institutului de credit și economii „Cassa de păstrare“ s. a. în Săliște, sânt convocați în

adunarea generală extraordinară

pentru ziua de *Mercuri în 18 Decembrie 1940*, ora 11 a. m., la sediul societății, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Ratificarea reducerii numărului administratorilor, conform dispozițiilor Decretului-lege din 19 Octombrie 1940, publicat în Monitorul Oficial Nr. 245 bis, referitor la funcționarea societăților anonime pe acțiuni.
3. Alegerea a 3 cenzori activi și a 3 supleanți cu mandat pe trei ani.

In caz de neîntrunire a numărului legal de acționari și acții, cea de a doua adunare se va ține în același local în ziua de 28 Decembrie 1940, la aceeași oră, putând această adunare generală să aducă concluze valide fără considerare la numărul acțiunilor depozitate și la numărul acționarilor prezenți.

Săliște, 23 Noembrie 1940.

Consiliul de administrație

NOTĂ. Acționarii cari doresc a lua parte la această adunare generală, vor depune acțiunile cu cel puțin 5 zile înainte de adunare la casieria institutului sau la banca „Albina“, „Banca Românească“ și „Banca Centrală“ pentru industrie și comerț din Sibiu. (69) 1—1

Nr. 213/940

(65) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a *Dârlos*, din protopopiatul *Mediaș*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială: 22 jugăre arător și 2 jugăre fânaș, pământ de calitate bună.

3. Stola uzitată în protopopiat.

4. 2 stânjini lemne de foc din pădurea bisericii, tăiatul și adusul lor privește pe preot.

5. Până la zidirea caselor parohiale, — chiria pentru locuința preotului o plătește parohia.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc *Mediaș* în termenul fixat.

Concurenții se vor prezenta, cu avizul prealabil al oficiului protopopesc, într-o zi de *Duminecă* sau *sărbătoare* în parohie, pentru a sluji, predica și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Mediaș, 11 Noembrie 1940.

Ioan Crăciun
 protopop

Nr. 13.028—940

Concurs

Fiind vacantă catedra de Testamentul Nou la Academia teologică „*Andreiană*“ din Sibiu, conform art. 15 al. 5 din Regulamentul Academiei se publică concurs pentru ocuparea ei, în *Telegraful Român* și *Monitorul Oficial*. Cererile de candidare se vor înainta în termen de 15 zile dela prima publicare în *Telegraful Român* la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu, fiind însoțite de următoarele documente:

1. Extras de naștere și de botez;
2. Diploma de licență și doctorat în teologie la o Facultate teologică din țară;
3. Lucrări tipărite;
4. Alte eventuale certificate doveditoare de studii de specialitate.

Sibiu, din ședința bisericească ținută la 25 Noembrie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 704/940

(64) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a *Țărățel*, din protopopiatul *Zarand*, județul *Hunedoara*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite cu documentele necesare și de încuviințarea de candidare a P. V. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al *Zarandului* în *Brad*, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o zi de *Duminecă* sau *sărbătoare*, în parohie pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Brad, la 1 Noembrie 1940.

Ioan Andreiu
 protopop

Nr. 160—940 Par.

(67) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț al bisericii ortodoxe române *Iarăș*, se deschide concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat, dacă statul va bugeta postul.
2. Taxele stabilite de consiliu și adunarea parohială.
3. 5 jugăre pământ arabil.

Vor putea candida cei cu diploma de cântăreț dela școala de cântăreți „*D. Cunțan*“ din Sibiu. Vor fi preferați cantori refugiați.

Cererile se vor înainta oficiului parohial *Iarăș*, și se vor prezenta pentru a face cunoștință cu parohienii.

Din ședința consiliului parohial *Iarăș*, ținută în 10 Octombrie 1940.

Gh. Corbu
 adm. par.

Nr. 13.214—940

Concurs

Fiind vacantă catedra de drept bisericesc la Academia teologică „*Andreiană*“ din Sibiu, în conformitate cu dispozițiile art. 15 al. 5 din Regulamentul Academiei, se publică concurs pentru întregirea ei, în *Telegraful Român* și în *Monitorul Oficial* — *București*. Cererile de candidare se vor înainta Consiliului arhiepiscopesc ortodox român Sibiu, în termen de 15 zile dela prima apariție în *Telegraful Român* și vor fi însoțite de următoarele acte:

1. Extras de naștere și de botez;
2. Diploma de licență și doctorat în teologie la o facultate teologică din țară;
3. Lucrări tipărite;
4. Eventuale certificate doveditoare de studii de specialitate.

Sibiu, din ședința bisericească ținută la 25 Noembrie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 163—940

(68) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț al bisericii ortodoxe române *Intorsura-Buzăului*, jud. *Brașov*, protopopiatul „*Oituz*“, se publică concurs cu termen de 30 zile dela publicarea în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat, întrucât statul va sistematiza sau bugeta postul.

2. Taxele obișnuite în parohie de clasa I-a, la diferitele servicii religioase. Candidații să aibă diploma școlii de cântăreți din Sibiu.

Cererile de candidare cu actele cerute se vor înainta direct oficiului parohial, cu al cărui aviz se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul. Vor fi preferați cantorii refugiați.

Dat în ședința consiliului parohial, ținută la 20 Octombrie 1940.

Pr. Aurel N. Negoescu
 paroh ortodox român

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

întregi posturile bisericești prin alegere din partea credincioșilor. Celce dorește să fie preot „concurează“ la o parohie, parohia prin adunarea parohială il „alege“, votându-l, și consiliul eparhial, pe teritoriul căreia se află parohia, il „întărește“, adică îi aprobă alegerea. Așadar dela tine atarnă în primul rând unde mergi preot.

Deci în care parohie? Cum să te apropii și să intri în ea? Iată încă niște întrebări importante. Câteva îndrumări sumare le socot folositoare.

Am zis, că dela candidatul la preoție atarnă în primul rând în ce parohie intră. Și așa este. Nu se folosește față de tine celce dorești parohie nici o constrângere din partea Bisericii. Apoi, tu ești cel care îți asiguri dreptul de a putea merge în orice comună bisericească, deci de a alege locul unde eventual poți fi ales de alții. Parohiile noastre sânt împărțite în trei clase — după numărul credincioșilor în primul, și după al importanței în al doilea rând. Cele mai bune parohii se socotesc cele de clasa I. Cine poate concura la o parohie de cl. I? Celce și-a câștigat dreptul pentru ea, deci

celce s'a străduit să probeze în fața unei comisii dela centrul eparhiei, că e vrednic de o parohie mai frunțasă, trecând cu „foarte bine“ examenul de calificare preoțească următor celui de absolvire sau licență. Acesta are dreptul să concureze la orice parohie. Deci iată, că dela voința și străduința candidatului atarnă în primul rând în ce parohie merge. Dacă n'a muncit să-și câștige certificatul de calificare decât cu nota de trecere „bine“, nu poate ajunge decât în parohii de cl. II-a și a III-a, iar cei cu „îndestulător“ sau „suficient“ numai în parohii de cl. III-a. (După ce s'a preoțit și dă dovadă de multă râvnă și grije pastorală și se distinge în parohie, poate cere să fie admis la un examen de promovare, pe temeiul căruia poate trece și la o parohie mai bună). Deci iată un răspuns la întrebarea „In care parohie“ să meargă un tânăr doritor de preoție.

Dar când am pus această întrebare m'am gândit și la altă latură a chestiunii. Să zicem, că ai dreptul de a încerca să obții alegere în orice parohie. Pentru care să te decizi? Pe lângă interesele familiare

sau personale, să îți seamă și de latură psihologică. La unii nu e de neglijat impresia, pe care i-o face parohia, satul oamenii. Joacă rol și acest aspect exterior. Eu am fost să văd o parohie depărtată, cu gândul să mă așez în ea. Când am intrat în sat și am văzut jur-împrejur dealuri sterpe, sinisru de sterpe, că satul nu are nici o grădină, în afară de a fostului preot și a primarului îmbătrânit în funcție, că nu are străzi, că chiar și cu mortul trebuie să freci prin albia pârăului, care servea de stradă când nu se nimerea vremea ploioasă altcum trebuia să stai acasă; când am văzut case și curți ca vai de ele; când am văzut pe oameni în general lungi și uscați la față, cu ochii cufundați în cap și triști, și vorbind ca din altă lume, — am văzut o strângere de inimă și m'a copleșit un pesimism compătimitor, care nu mă îndemna deloc să mă decid a rămânea acolo cu tot idealismul de care eram stăpânit. Nu se putuse înfipira acea legătură tainică dintre mine și sat, care să am facă să mă dedic cu toată ființa mea.